

Azymu

Czasopismo harcerskie Hufca ZHP Mosina

W TYM WYDANIU:

Relacja z wystawy „Awangarda- harcerskie 4 pory roku”

Z życia hufca - Mamy nowy sztandar!

Z perspektywy drużynowej: Jak mieć dobry kontakt ze swoją kadrą?

Relacja z 25-lecie Szczepu Środowiskowego WILKI

Wydawca: Hufiec ZHP Mosina im. Bolesława Chrobrego

Redaktor naczelna: pwd. Michalina Sarzyńska
pwd. Julia Czaplejewicz

Redakcja: phm. Martyna Łubińska
hm. Magdalena Jakubowska
phm. Adam Bech
pwd. Julia Przybylska
pwd. Kinga Tomaszewska
pwd. Emilia Skrzypek
pwd. Paulina Ludwiczak
Maja Chocaj

Zdjęcia w numerze: phm. Martyna Łubińska, pwd. Emilia Skrzypek
pwd. Magdalena Tomaszewska, Agata Lipińska
pwd. Paulina Ludwiczak, Natalia Bartkowiak,
hm. Jarosław Zimniak, pwd. Adam Kędziora

Kontakt z redakcją: ul. Krotowskiego 16, 62-050 Mosina
azymut.redakcja@zhp.net.pl

SPIS TREŚCI

Od redaktorek naczelnych.....	s. 4
Z życia hufca - Mamy nowy sztandar!.....	s. 5
Przeczytałam- polecam „CZUWAM CZYTAJĄC”	s. 7
Okiem Komendantki: Awangarda - harcerskie 4 pory roku.....	s. 9
Z perspektywy drużynowej „Jak mieć dobry kontakt ze swoją kadrą?”	s. 14
“Kadra vs obozowe kryzysy. Ratuuj się kto może!”	s. 18
“Wiosenne przebudzenie: EKOLOGIA, czyli jak dawać przykład harcerzom.....	s. 21
Cykl dla górolubnych: Kurs turystyki wysokogórskiej.....	s. 24
CANIS LUPUS: 25 lecie Szczepu WILKI.....	s. 26
CANIS LUPUS: Intercamp z 19 DH CZATA.....	s. 29
Harcerski komiks.....	s. 31
Piętra lasu „Powrót bocianów”	s. 32
Zespół redakcyjny.....	s. 35

OD REDAKTOREK NACZELNYCH

OD REDAKTOREK NACZELNYCH

**Drogi Czytelniku,
oddajemy w Twoje ręce kolejne wydanie, tym razem wiosenne kwartalnika Azymut
Hufca ZHP Mosina.**

Każde jedno wydanie to przykład entuzjazmu grupy instruktorów, którzy chętni są, aby podzielić się z Tobą swoimi dokonaniem, zorganizowanymi wydarzeniami lub przygodami, w których brali udział. W nas, redaktorkach natomiast, każda publikacja pozostawia mieszankę wielu pozytywnych uczuć, zaczynając od dumy z naszych instruktorów (a także odrobinę z nas samych), przez radość z możliwości kolekcjonowania tych ważnych wspomnień, kończąc na zadowoleniu z dobrze wykonanej pracy.

Chodźcie zobaczyć co działo się w naszym hufcu podczas naszej nieobecności!

**pwd. Michalina Sarzyńska - redaktorka naczelna
czasopisma Azymut**

**Pwd. Julia Czaplewicz – zastępca redaktorki
naczelnego czasopisma Azymut**

MAMY NOWY SZTANDAR!

Nowy sztandar dla naszego hufca!

My – członkowie mosińskiego harcerstwa – o sztandarze marzyliśmy od czasu przekształcenia Ośrodka ZHP Mosina w Hufiec Mosina w 2017 roku, a już szczególnie od obchodów 100-lecia harcerstwa na ziemi mosińskiej w 2021 roku. Od tego momentu włożyliśmy wiele serca, czasu i trudu na urzeczywistnienie tego marzenia.

Warto wyjaśnić, że w sztandar harcerek, który widuje mosińskie społeczeństwo na różnych uroczystościach to historyczny autentyczny, czyli sztandar 19 DH "Czata" z 1922 roku. W archiwach Hufca Mosina jest jeszcze sztandar Ośrodka ZHP Mosina, czyli sztandar, który istniał przed przekształceniem się ośrodka w hufiec oraz stary hufcowy sztandar, który jednak nie spełnia regulaminowych wymagań, nie tylko co do wymiarów płatu, ale przede wszystkim co do prawidłowości widniejącego na nim orła.

Nowy sztandar hufca został przygotowany z uwzględnieniem „Regulaminu Musztry i ceremoniału harcerek” (Uchwała Głównej Kwatery nr 91/2019 z 22 października 2019 roku). Nad jego wyglądem pracowała kadra całego Hufca ZHP Mosina, ostatecznie głosując nad szczegółami 7 września 2023. Projekt uchwaliła Komenda Hufca 19 lutego 2024 roku, a zatwierdziła go Komenda Chorągwi Wielkopolskiej 8 maja 2024 roku.

Z ŻYCIA HUFCA

Sztandar został wręczony hufcowi w czasie Uroczystego Apelu Harcerskiego odbywającego się w ramach Zlotu Hufca we wrześniu. Dziś możemy zdradzić, że ma on wymiar 0,75 m x 0,75 m. Na prawej stronie znajduje się godło państwowe wysokości 40 cm na czerwonym tle. Na lewej stronie sztandaru na granatowym tle jest krzyż harcerski oraz wpisany wkoło napis „Związek Harcerstwa Polskiego” i „Hufiec Mosina im. Bolesława Chrobrego”.

Drzewce są z jasnego drewna ze srebrnymi okuciami, głowicą drzewca jest lilijka harcerska. Płat sztandaru obszyty został srebrnymi frędzlami. Przy wręczaniu sztandaru na drzewce sztandaru zostaną nabite gwoździe pamiątkowe wskazujące na ważne daty dla historii mosińskiego harcerstwa:

1. 1921 – powstanie harcerstwa na ziemi mosińskiej.
2. 1975 – powstanie Hufca Mosina.
3. 2017 – reaktywacja Hufca Mosina.
4. 2024 – ufundowanie sztandaru.

Środki na fundację nowego sztandaru pochodzą ze zbiórki publicznej Hufca Mosina oraz środków zebranych w ramach 1,5%. Jesteśmy ogromnie wdzięczni naszym darczyńcom

hm. Magdalena Jakubowska

CZUWAM CZYTAJĄC!

„Wskazówki dla skautmistrzów”
Robert Baden- Powell

Skautmistrz, czyli kto? Może to instruktor w najwyższym obecnie stopniu- harcmistrza, tylko w nomenklaturze XX wieku? A może to każdy drużynowy będący w oczach swoich harcerzy mistrzem technik harcerskich?

W obu tych przypadkach odpowiedź brzmi „to zależy”. W rozumieniu Roberta Baden- Powella każdy z tych instruktorów skautmistrzem może być faktycznie, choć jak życie pokazuje, wcale nie musi. Czym zatem cechuje się instruktor, który chce nazywać się skautmistrzem?

Skautmistrz to ten, któremu szeroko opisana w tej książce idea skautingu jest bliska, i w kształtowaniu charakteru dzieci i młodzieży znalazł swoją misję. Właśnie do nich zadedykowany jest ten zbiór rad i cennych myśli założyciela naszego ruchu. Jeżeli zatem poszukujesz inspirującej i nakłaniającej do myślenia lektury, to zdecydowanie jest to pozycja dla Ciebie!

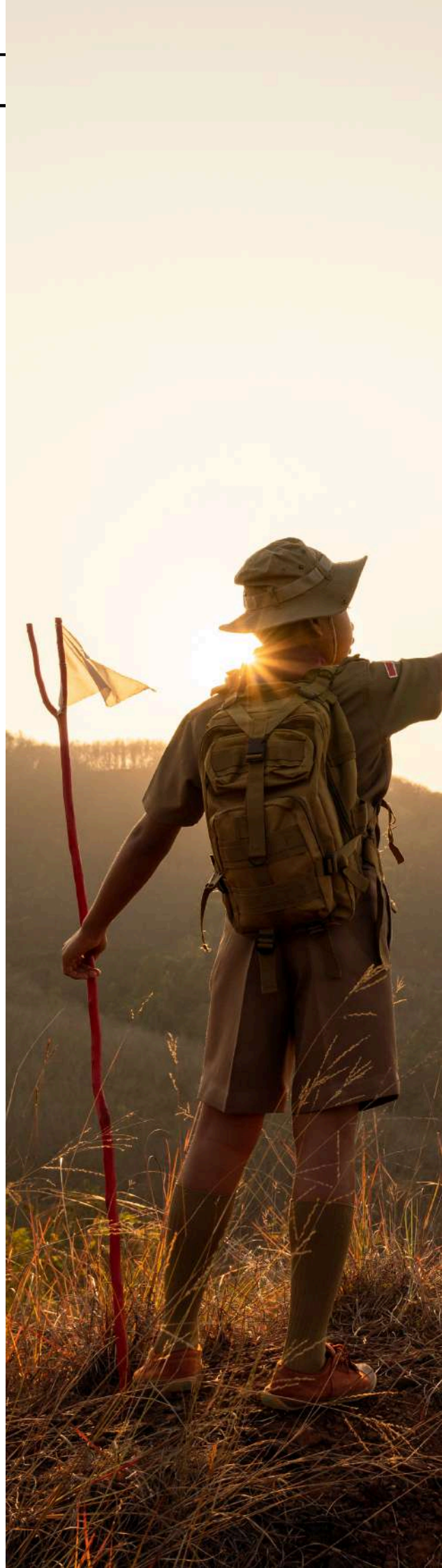
Znajdziesz w niej przede wszystkim podstawowe cele naszej organizacji, rozwinięte o przemyślenia Baden- Powella. Mnie szczególnie zatrzymały rozważania o pracy nad egoizmem i w jego miejscu rozwijaniu miłości i służby drugiemu człowiekowi, które w naszym związku podsumowane są jednym słowem - braterstwo. Oprócz tego, wyciągniesz na pewno wiele cennych wskazówek co do prowadzenia drużyny i kształtowania charakterów młodych ludzi.

Oto cytaty, które zostaną ze mną po tej lekturze:

1. Znany nam wszystkim- "Nie chodzi o to, byśmy osiągnęli nasze najwyższe ideały, lecz o to, aby były one naprawdę wysokie."
2. "Obóz jest podstawową rzeczą w prowadzeniu drużyny"
3. Znow znany klasyk- "Najlepsze wyniki osiągają te drużyny, gdzie najbardziej zaufano zastępowym. Tu leży tajemnica powodzenia wychowania skautowego"
4. "Chłopcy robią wszystko to, co robi drużynowy. Drużynowy odbija się w swoich chłopcach jak w lustrze."

Pwd. Emilia Skrzypek

AWANGARDA - HARCERSKIE 4 PORY ROKU

**„NIE ZDAWALIŚMY SOBIE SPRAWY!”,
czyli jak powstała wystawa
o współczesnym mosińskim harcerstwie.**

„Nie zdawaliśmy sobie sprawy!” - takie zdanie padało z ust odwiedzających naszą wystawę o współczesnym mosińskim harcerstwie pod nazwą „AWANGARDA – harcerskie 4 pory roku”, która była prezentowana w mosińskiej Galerii Sztuki w dniach 19 grudnia 2023 – 10 marca 2024. Słowa te dowodzą sukcesu tego przedsięwzięcia, bo chcieliśmy pokazać to, co dla nas jest oczywistością harcerskiego stylu życia i działania, a o czym ludzie niezrzeszeni nie mają pojęcia.

Teraz to, jak wyglądała wystawa, wydaje się takie oczywiste, a przygotowanie tego wcale nietrudne. **Uwierzcie - nie było!** Trzeba było się napracować, szczególnie głową, aby wyrazić to wszystko. Ale po kolei....

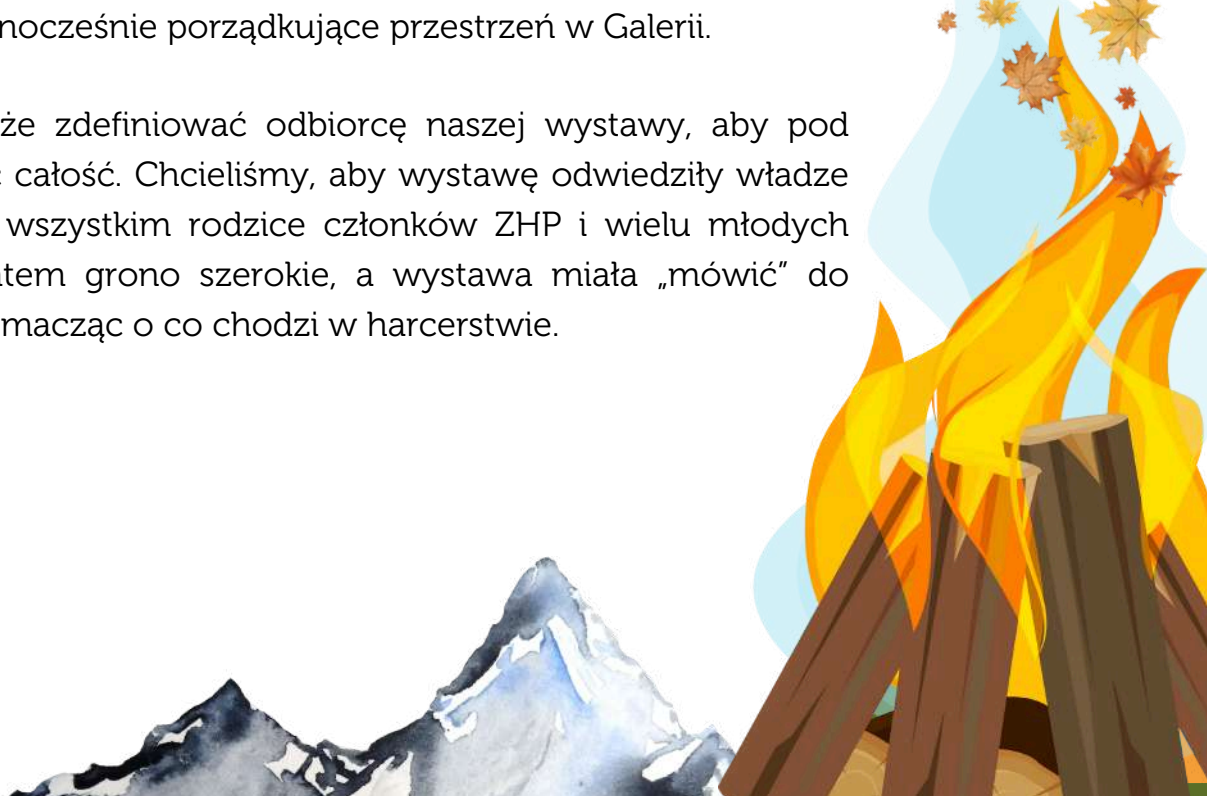
NIEŁATWE POCZĄTKI

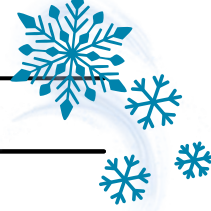
Dyrektor Galerii Sztuki Pani Dorota Strzelecka zaprosiła nas do siebie z wystawą o współczesnym harcerstwie, urzeczona rozmachem naszego obecnego działania przy okazji jubileuszu 100-lecia mosińskiego harcerstwa. Umówiliśmy się wtedy na prezentację ostatnich 30 lat, które finalnie skróciliśmy do ostatnich 6. Dzięki temu mówiliśmy o bieżącym działaniu, bo dla znakomitej większości ostatnie 30 lat to prehistoria. Wydaje się, że ta kwestia poszła sprawnie, ale ile dyskutowaliśmy, jaki dokładnie okres bierzemy pod uwagę, to tylko nieliczni wiedzą. W rezultacie ustaliśmy okres od momentu reorganizacji naszego mosińskiego harcerstwa w hufiec.

Następnie, rozpoczęliśmy poszukiwania nazwy wystawy. Do mnie ciągle wracało opisanie w poprzednim numerze naszej hufcowej gazety „Azymut” słowo „awangarda”. Jednocześnie czułam, że jest ono trudne, niekoniecznie czytelne dla mieszkańców Mosiny. Znalazło ono jednak akceptację, chyba właśnie z powodu, że jest ono takie intrygujące i jednocześnie oddające naszego ducha.

Podobnie niełatwe okazało się ustalenie motywu przewodniego, nadającego ton całej wystawie. Chodziło o hasło, które będzie przewijało się przez wszystkie elementy wystawy. Tu z pomocą przybył Adam Bech, proponując 4 pory roku. Oczywiście, proste i dające duże pole do popisu co do treści i eksponatów, a jednocześnie porządkujące przestrzeń w Galerii.

Staraliśmy się także zdefiniować odbiorcę naszej wystawy, aby pod niego przygotować całość. Chcieliśmy, aby wystawę odwiedziły władze gminy, ale przede wszystkim rodzice członków ZHP i wielu młodych niezrzeszonych. Zatem grono szerokie, a wystawa miała „mówić” do nich wszystkich, tłumacząc o co chodzi w harcerstwie.

I JESZCZE TRUDNIEJSZE TREŚCI

Dalej nie było nic łatwiej. Trzeba było oderwać się od schematu wystaw historycznych i ustalić, co chcemy pokazać. Co z tego, że była nazwa i 4 pory roku. Musieliśmy ustalić, co zamieścimy w sali i co napiszemy na posterach. Szukaliśmy, kolokwialnie sprawę ujmując „mięsa”. No i zaczęła się wyliczanka, co KONIECZNIE musimy pokazać:

- metodę harcerską,
- bogaty program,
- bycie w terenie, bliskość natury,
- ogrom odwiedzonych miejsc,
- harcerski styl życia,
- klimatyczność naszych przedsięwzięć,
- rozwijanie pasji i dbanie o wszechstronny rozwój podopiecznych i kadry.
- osiągnięcia hufca jako całości i pojedynczych osób,
- nowoczesność działania i sprzętu,
- przywiązanie do wartości,
- wolontariacki trud kadry,
- siebie jako potężną, młodą organizację z potencjałem, z którego potrafimy korzystać,
- itd....

a na dodatek wystawa ma bawić, pozwalać się dotknąć, dać poznawać harcerstwo przez działanie. AUUUUUUU!

Pytacie, dlaczego to nie było łatwe? A chociażby dlatego, że bez wielkiego opisywania obrazem, pokazać metodę harcerską, wszystkie jej elementy, jej uniwersalność, i to, że jest ona naprawdę skuteczna, jest dosyć trudno.

Na koniec przygotowań szczęśliwie zauważyliśmy, że to, co chcemy pokazać jest zawarte w zasadzie w dwóch płaszczyznach. Pierwsza to radość przeżywania harcerskiej przygody w ciągu 4 pór roku. Prezentując zdjęcia, oznaczenia sprawności, kroniki, puchary, plakietki, namiot, ognisko, gitarę, śpiewniki, koszulki, harcerski ekwipunek, łóżko obozowe pokazywaliśmy przede wszystkim harcerskie aktywności i umiejętności, które nabywa się nie tylko na obozach, ale przede wszystkim na cotygodniowych zbiórkach. Druga, to istota działania ZHP Mosina wraz ze wskazaniem rozbudowanego zaplecza do przygotowania harcerskich aktywności: idee, struktury hufca, kształcenie kadry, mnogość miejsc obozowych, różnorodność realizowanych projektów dotacyjnych.

OKIEM KOMENDANTKI

MIŁE SKUTKI

To co napisałam, nie jest gotowym przepisem na wystawę, ale zapisem procesu twórczego, który stał się moim udziałem w końcówce roku 2023. Tak, to był proces twórczy, oprócz oczywiście typowego dla harcerstwa działania w ramach zespołu dużego projektu.

Spytacie, co zyskałliśmy realizując ten projekt? Na pewno umiemy lepiej opowiadać o tym, co robimy, postępując się przy tym zwykłymi słowami, obrazem i liczbami. Odwiedzający poznali skalę naszego działania, różnorodność i profesjonalizm (tak! - tak mówili).

Wiedzą już, że ZHP w Mosinie to nie tylko obozy i nie tylko Lubniewice – serio! Osoby niezrzeszone wiedzą, co robimy na zbiórkach i widzą w tym ciekawą zabawę.

BEZ NICH NIC BY NIE POWSTAŁO

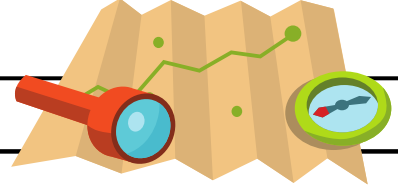

Sztab wystawy pracował wytrwale i owocnie. Bardzo serdecznie dziękuję całemu składowi oraz wszystkim osobom, które pomagały przy wystawie. Szczególne podziękowania kieruję do następujących osób:

- Dorota Strzelecka – za zaproszenie nas z wystawą i błyskawiczne zrozumienie sensu naszej awangardy i naciskaniu na mnie, aby pisać w folderze i mówić na otwarciu wystawy bardzo, bardzo dosadnie – o naszej roli społecznej.
- Agnieszka Bereta – za cierpliwość i brak protestu przy naszych śmiałych poczynaniach w pomieszczeniach Galerii, szczególnie kiedy wnieśliśmy zielone drzewka oraz nowatorski stelaż dużego namiotu i ustawialiśmy go na minimetry pomiędzy sufitem a ścianami. Za wszystkie podpowiedzi dotyczące przygotowania posterów i rozmieszczenia eksponatów. Za wykonanie razem z nami tych najbrudniejszych i najtrudniejszych prac fizycznych, Za podpowiedzi, jak działać dyplomatycznie w kwestii przygotowania otwarcia. Za szaleństwo korowodu oprowadzania kuratorskiego dzieci i młodzieży po wystawie;
- pwd. Paula Jankowska (Sianos) za mistrzostwo w kierowaniu i wykonaniu aranżacji naszych zdjęć, znaczków sprawności i tropów, znaczników na mapie i wielu, wielu innych eksponatów;
- pwd. Paulina Ludwiczak za szukanie pomysłów w swojej głowie i głowach osób z sąsiednich biur w pracy, za podpowiadanie, czego ludzie o nas nie wiedzą a powinni wiedzieć i ciągłe ustawianie poprzeczki wyżej w kwestii grafik i treści.

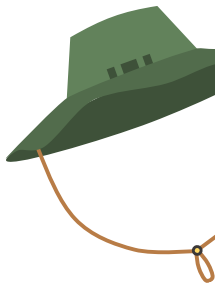
OKIEM KOMENDANTKI

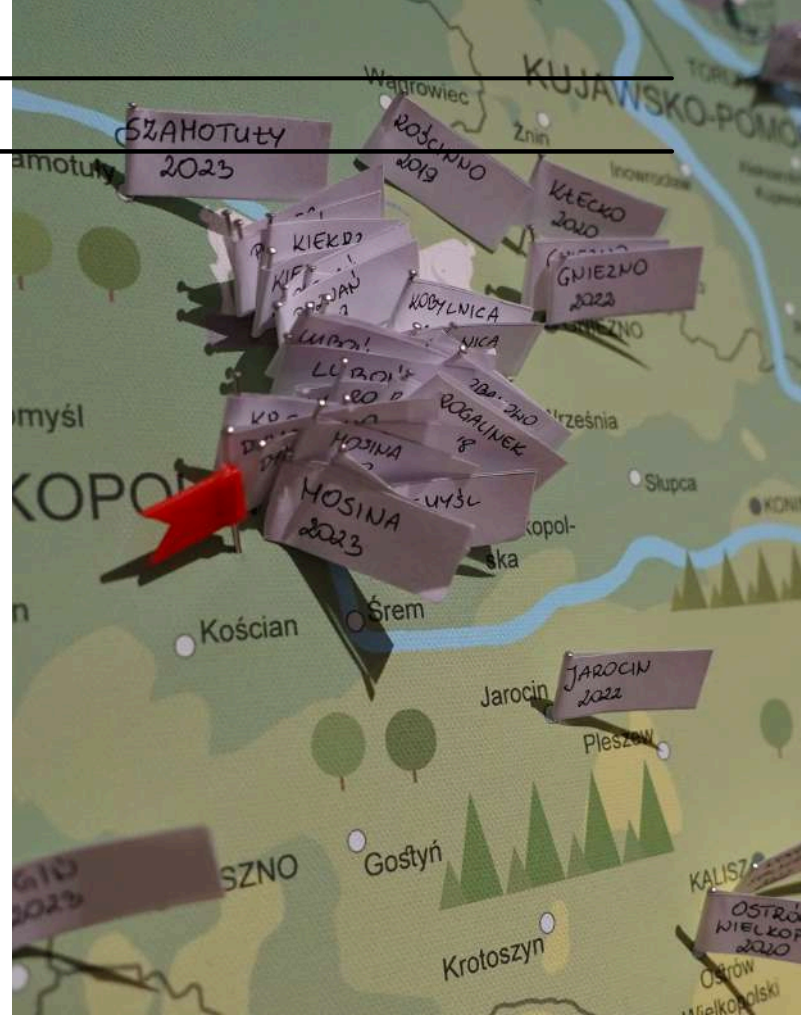
- phm. Adam Bech – za prace koncepcyjne, współprzygotowanie treści posterów, co podkreśliło znacznie wystawę, za błyskotliwą odpowiedź o konieczności zamieszczenia liczb na wystawie oraz pomoc w ostatecznym ustawieniu wystawy w przestrzeni Galerii;
- Jaw Wawrzyniak – za wyniesienie wystawy do poziomu interaktywności za pomocą ekranów i aplikacji internetowej dla zwiedzających w taki sposób, że jeszcze nie zdążyłam opowiedzieć co trzeba zrobić, a było zrobione.
- Mariusz Jakubowski – za umożliwienie postawienia namiotu „10” w Galerii dzięki wykonaniu i zamontowaniu wyjątkowego stelażu;
- phm. Martyna Łubińska i p.wd. Emilia Skrzypek – za kreatywność w przygotowywaniu wszystkich (!) materiałów graficznych, czyli zaproszeń, posterów, folderu, plakatu. Dziewczyny działały błyskawicznie, niezależnie od pory dnia, niezależnie od miejsca, w którym się znalazły i co ważne robiły to wszystko z terminem na wczoraj!

Tylko tyle i aż tyle.

hm. Magdalena Jakubowska
komendantka Hufca ZHP Mosina

OKIEM KOMENDANTKI

OKIEM KOMENDANTKI

Z PERSPEKTYWY DRUŻYNOWEJ

Jak mieć dobry kontakt ze swoją kadrą?

Każdy zespół jest inny, z każdą osobą inaczej się pracuje, a więc najlepiej samodzielnie wybrać i zobaczyć, co integruje Was jako kadrę danej jednostki najlepiej- coś, co sprawia, że możecie być silnym zespołem. Jako drużynowy nie masz łatwego zadania. ALE! Co to dla Ciebie?! Jesteś liderem swojej grupy.

Moim zdaniem powinno Was łączyć najważniejsze- czyli misja ZHP. „Wychowanie młodego człowieka, czyli wspieranie go we wszechstronnym rozwoju i kształtowaniu charakteru przez stawianie wyzwań”. No tak, każdy, kto zostaje kadrą, właśnie powinien tak myśleć. A co, jeśli trudno na początku się ze sobą dogadać? Poniżej przedstawię kilka propozycji, dzięki którym, mam nadzieję, będziesz miał/a lepszy kontakt z kadrą.

Z PERSPEKTYWY DRUŻYNOWEJ

Poznajcie się, czyli wzmacnianie więzi

Tworzyć super zespół, a do tego musicie wręcz bliżej się poznać, Wasze zainteresowania, spędzanie wolnego czasu. Może wspólne wyjście, na spacer, piknik? Może dwa w jednym? Odprawa na pikniku lub odprawa obrzędowa, podczas której możecie nie tylko porozmawiać o rzeczach ważnych, które dzieją się w drużynie, ale też pobyć po prostu ze sobą.

Ćwiczenie: Bliżej siebie

- Poproś każdego członka zespołu, aby podzielił się z resztą zespołu czymś, co naprawdę lubi.
- Może to być hobby, nagroda, zwierzak lub coś zupełnie nieoczekiwanego.
- Daj każdemu członkowi zespołu minutę na pokazanie i opowiedzenie o czymś wyjątkowym, a następnie pozwól innym zadawać pytania.
- Pamiętaj, że celem jest budowanie zaufania poprzez dzielenie się informacjami na swój temat.

F AKTY

U CZUCIA

K KONSEKWENCJE/
KORZYŚCI

O OCZEKIWANIA

Komunikacja= lepsza współpraca

Poprawa komunikacji i współpracy jest główną motywacją. Jesteśmy ludźmi, potrzebujemy swobodnej rozmowy podczas współpracy. Jako drużynowy powinieneś doceniać starania swoich przybocznych, zachęcać do dzielenia się pomysłami i traktować ich równo. Oczywiście nie bój się konstruktywnego feedbacku. To ważne, aby Twoja kadra dostała od Ciebie komentarz.

Polecam metodę FUKO, czyli metody komunikacyjnej, która dotyczy konstruktywnego udzielania informacji zwrotnej.

Na przykład, sytuacja gdy przyboczny spóźnia się na zbiórki:

Zauważyłam, że 4 raz pod rząd spóźniłeś się na zbiórkę. Stresuje się, kiedy to robisz i nie uprzedzasz, że będziesz później. Przez spóźnienia, tracimy czas na zastanawianie się, czy przyjdiesz oraz cały konspekt zbiórki zmienia się. Oczekuję, że w kolejnym miesiącu takie sytuacje nie będą miały miejsca, a jeśli coś się stanie przed zbiórką poinformujesz mnie o tym.

Z PERSPEKTYWY DRUŻYNOWEJ

Uznanie przybocznych

Dobrze jest wspierać swoich przybocznych, doceniać ich działanie indywidualnie, jak i przed całą drużyną. To wzmocni Twojego przybocznego i sprawi, że „obleci w piórka”. Dzięki temu może poprawisz jego kreatywność i podniesiesz chęci działania?

Traktuj go poważnie. Buduj jego pewność siebie. Stosuj afirmację, które przyniosą liczne korzyści.

Osoby, które utrwalają pozytywne przekonanie o sobie za pomocą afirmacji, przełamują swoje blokady i ograniczenia, poszerzają świadomość swoich wartości i umiejętności oraz zaczynają dostrzegać więcej pozytywów w tym, co ich otacza. Przygotuj karteczki z gotowymi afirmacjami na obóz/ biwak, NAWET na zbiórkę! Przybocznicy losują kartkę i czytają na głos, co mają napisane, pewnym tonem głosu.

Przykłady afirmacji:

1. Umiem odnaleźć się w trudnych sytuacjach i radzę sobie z wyzwaniami.
2. Doceniam swoje umiejętności i wierzę w swoje marzenia.
3. Jestem twórcza/y i otwarta/y na nowe pomysły.
4. Moje życie jest pełne radości, śmiechu i miłości.
5. Każdego dnia staję się lepszą wersją siebie.

Pamiętaj, jeśli potrafisz rozpoznać i zainspirować swoją kadrę do wykorzystania indywidualnego potencjału, Twój zespół może osiągnąć wszystko.

pwd. Kinga Tomaszewska

Z PERSPEKTYWY DRUŻYNOWEJ

KADRA VS OBOZOWE KRYZYSY

Ratuj się, kto może!

Wiosna trwa w najlepsze, a dzień po dniu skradają się do nas terminy obozów... Harcerska akcja letnia!

Często najbardziej wyczekiwany moment w roku harcerskim, przez harcerzy, harcerki, zuchy, zuchenki no i... kadrę. Różnica polega tylko na tym, że oczekiwanie naszych podopiecznych związane jest z dreszczykiem podekscytowania, natomiast w naszym przypadku towarzyszy temu bardziej dreszcz przerażenia.

Spędzenie kilku/ kilkunastu dni pod rząd z grupą dzieci nie jest najłatwiejszym zadaniem i patrząc zupełnie obiektywnie - poziom trudności tego zadania jest tak samo wysoki jak atrakcyjności, dlatego dziś chciałabym skupić się na tym, jak Ty, jako Drużynowy_a możesz zadbać o swoich przybocznych oraz... o siebie.

Stwórzcie Puskę Pandory

Wszyscy wiemy, że tłumienie w sobie emocji, to jak bawienie się zapalniczką przy włączonej kuchence gazowej- wybuch jest nieunikniony. Przy podopiecznych mamy obowiązek zachować się profesjonalnie, jak na instruktora_kę ZHP przystało, co dodatkowo może utrudniać późniejsze zmierzenie się z ilością frustracji, smutku, czy złości.

Warto zatrzymać się w takich momentach i zapisać na kartce/ w telefonie to, co jest dla Was wymagające, a jeśli nie macie takiej możliwości w ciągu dnia, to umówcie się kadrą drużyny, by ustalić na to moment wieczorem.

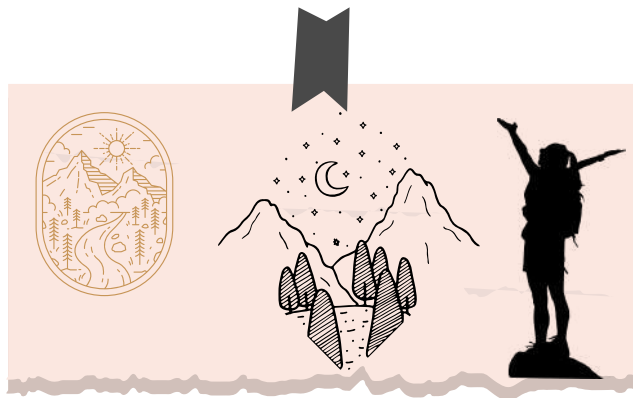
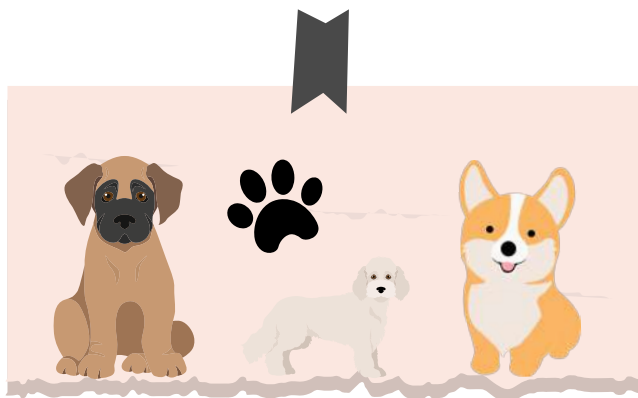
Z PERSPEKTYWY DRUŻYNOWEJ

Następnie te karteczki możecie wrzucać do wspólnego pudełka, skarbonki (ja namawiam do puszki, bo idea Puszki Pandory dodaje temu nieco zabawnego wymiaru). Na koniec obozu lub po obozie, usiądźcie wspólnie, wróćcie się do tych trudnych momentów i wykorzystajcie je do podsumowania - co możecie zmienić, jakie rozwiązania wprowadzić na przyszłość, by zabezpieczyć takie sytuacje?

Łapcie dobre chwile

Pozytywne momenty mogą łatwo zniknąć pod falą smutku, dlatego warto stworzyć coś, co Wam będzie o nich przypominać. Może to być tablica w namiocie kadrowym, gdzie w każdym momencie można dopisać/ dorysować coś związanego z sytuacją, która wywołała u Was uśmiech.

Sposobem, który ja wykorzystałam, była odprawa poświęcona na brokatowe mapy myśli, pełne naklejek, ozdób i kolorów (wszyscy czasami zazdrościmy naszym podopiecznym, że mogą tak swobodnie korzystać z wywalczonych przez nas w ramach ROHISu, materiałów plastycznych). Po wymagającym dniu odprężyto to nasze głowy, ręce i dało przestrzeń do luźnych konwersacji.

KADRA VS OBOZOWE KRYZYSY

Ustalcie bezpieczne słowo

Ważne jest, by pamiętać, że kadra to tylko ludzie, więc zawsze będziemy narażeni na fale silnych emocji. Czasami słuchasz kolejnego pytania i chciałbyś_ąabyś zapaść się pod ziemię, lub wystać samego_ą siebie na wędrówkę... Długo. Daleko. Najlepiej samotną i w dziczy.

Jak wyjść z takiej sytuacji z twarzą?

Ustalcie słowo, które będzie rozumiałe tylko dla Was! Może być to „konewka”, albo „dzienniczek” (prawdopodobnie bardziej adekwatne w kontekście obozu).

Niech będzie to wiadomość do pozostałej kadry, której znaczenie wcześniej określicie wspólnie. Czy będzie to oznaczać „wstaję, wychodzę, wracam za 10 minut”, „idę się przejść”, czy „potrzebuję wsparcia”, zależy tylko od Was.

Pamiętajcie- najważniejsza jest rozmowa i szczerłość, dzięki temu będzie łatwiej zadbać Wam o własne samopoczucie i zyskać wsparcie!

pwd Julia Czaplejewicz

WIOSENNE PRZEBUDZENIE

Ekologia- jak dawać przykład harcerzom?

Gdy ziemia budzi się ze swojego zimowego snu, wiosna pojawia się jako czas ekologicznej odnowy, dając nam szansę na ponowne połączenie się z naturą i pielęgnację naszej planety. Od drzew pełnych pąków po kwitnące kwiaty - ta pora roku przypomina nam o pięknie i istocie dbania o nasze środowisko naturalne. Potrzebujesz inspiracji? Oto kilka sugestii:

Świętuj różnorodność rodzimych roślin:

Wiosna to doskonały czas, aby siać nasiona w swoim ogrodzie lub lokalnych przestrzeniach zielonych. Rośliny rodzime są dobrze przystosowane do lokalnego klimatu i wymagają mniej wody oraz pielęgnacji, jednocześnie dostarczając niezbędnych siedlisk i pożywienia dla rodzimej fauny.

Redukuj, używaj ponownie, recyklinguj:

Wiosenne porządki nie dotyczą tylko Twojego domu - to także okazja do uporządkowania swojego życia w sposób przyjazny dla środowiska. Oddaj niechciane przedmioty na cele charytatywne, recyklinguj starą elektronikę i ponownie wykorzystaj materiały, gdy tylko to możliwe. Poprzez redukcję odpadów zmniejszysz swój negatywny wpływ na środowisko i przyczynisz się do zdrowszej planety.

Z PERSPEKTYWY DRUŻYNOWEJ

Przyjmij zrównoważone praktyki ogrodnicze

Bez względu na to, czy masz mały ogród balkonowy, czy hektary ziemi, istnieje wiele sposobów na zrównoważoną uprawę roślin. Używaj organicznych nawozów i środków ochrony roślin, oszczędzaj wodę poprzez kropłowe nawadnianie i ściółkowanie, oraz kompostuj resztki kuchenne, aby naturalnie wzbogacić glebę.

Wspieraj lokalnych rolników i rynek

Wiosna przynosi powrót świeżych, sezonowych produktów uprawianych przez lokalnych rolników. Poprzez zakupy na targach rolnych i wspieranie lokalnego rolnictwa, nie tylko cieszysz się pysznym, odżywczym jedzeniem, ale także zmniejszasz ślad węglowy związany z transportem żywności na długie dystanse.

Spędzaj czas na świeżym powietrzu i łącz się z naturą:

Wykorzystaj dłuższe dni i łagodniejszą pogodę, spędzając czas na dworze. Bez względu na to, czy to wędrowka przez las, piknik w parku, czy po prostu spacer, zanurzenie się w naturze może zrodzić głęboką wdzięczność dla świata naturalnego. Ciesz się tym i doceniaj małe chwile.

Wolontariat dla inicjatyw środowiskowych

Dołączenie do społecznych akcji sprzątania świata, projektów sadzenia drzew lub programów ochrony dzikiej przyrody może mieć namacalny wpływ na lokalne środowisko. Poprzez poświęcenie swego czasu i energii przyczyniasz się do zachowania i odtworzenia naturalnych siedlisk zwierząt.

Edukuj i inspiruj innych

Podziel się swoją pasją do ekologii ze znajomymi z pracy, rodziną czy przyjaciółmi. Organizuj wydarzenia związane z ekologią, np. pokazy filmowe lub warsztaty. Wykorzystaj media społecznościowe, aby zwiększać świadomość na temat problemów środowiskowych i inspirować innych do pozytywnych działań.

Praktykuj świadome konsumowanie.

Przed dokonaniem zakupów, rozważ wpływ środowiskowy swoich wyborów. Staraj się wybierać produkty opakowane jak najmniejszą ilością plastiku, a także przedmioty, które są trwałe i nadają się do wielokrotnego użytku. Wspieraj firmy priorytetowo traktujące etyczne praktyki.

Ogranicz zużycie energii

Wraz ze wzrostem temperatur, podejmuj kroki mające na celu zmniejszenie zużycia energii i obniżenie pozostawianego śladu węglowego. Korzystaj z naturalnej wentylacji zamiast klimatyzacji, wymieniaj żarówki na energooszczędne oraz wyłączaj urządzenia elektroniczne, gdy nie są w użyciu.

Z PERSPEKTYWY DRUŻYNOWEJ

Przyjmij zielony styl życia przez cały rok:

Chociaż wiosna stanowi doniośle przypomnienie o pięknie i kruchości naszej planety, opieka nad środowiskiem jest zobowiązaniem, które sięga poza tę porę roku. Poprzez włączenie ekologicznych praktyk w codzienne życie, możesz wpłynąć pozytywnie na środowisko przez cały rok.

Witając nadejście wiosny, pozwólmy sobie na zgłębienie więzi z naturą i promowanie bardziej zrównoważonego stylu życia. Poprzez przyjęcie ekologicznego odrodzenia i podejmowanie proaktywnych działań na rzecz ochrony naszej planety, możemy stworzyć bardziej zielony, zdrowszy świat dla przyszłych pokoleń.

Wszystko jest w naszych rękach!

To co, kiedy zaczniesz?

Oliwia Borkowska

KURS ZIMOWEJ

TURYSTYKI WYSOKOGÓRSKIEJ

W pierwszy weekend marca trzy osoby ze Szczepu Środowiskowego "Wilki" im.hm. Mieczysława Koniecznego wzięły udział w Kursie Zimowej Turystyki Wysokogórskiej I Stopnia, organizowanym przez SzERPÓW Nadziei.

Podczas kursu zostały zrealizowane takie zajęcia tematyczne jak: ABC lawinowe, podczas których uczestnicy_czki uczyli się używać specjalistycznego sprzętu w terenie, użycie raków i czekana, a także podstawowego sprzętu alpinistycznego. Nie zabrakło również zajęć praktycznych z zakresu technik zjazdowych i asekuracyjnych. Najważniejszego nie da się jednak określić wprost... Najbardziej wartościowi byli na tym wydarzeniu, zdecydowanie, ludzie! Znaleźć się wśród osób, które kochają góry równie mocno, jak niecodzienne wyzwania i mają

otwarte głowy i serca, by podejmować się akcji organizowanych przez SzERPÓW Nadziei - to prawdziwy zaszczyt. Na całym wydarzeniu panowała przyjazna atmosfera, członkowie_inie różnych organizacji, instruktorzy_rki ZHP, albo osoby, które poczuły się zainspirowane działaniami Fundacji, zasiedli_ły przy wspólnym kręgu i ruszyli_ły wspólnie na szlak... Słuchać niesamowitych górskich historii przy ciepłej herbacie i widoku z okien Głodówki, to jak wygrać szczęśliwy los! Szkolenie obfitowało w wiele emocji, przekraczania własnych granic, a przede wszystkim- cudownych (nie)znajomych!

W imieniu pwd Adama Bąka, Igora Rygasa i swoim- dziękuję organizatorom za możliwość uczestnictwa w kursie i ich zaangażowanie!

pwd Julia Czaplejewicz

CYKL DLA GÓROLUBNYCH

W tym roku Szczęp Środowiskowy "Wilki" im. hm. Mieczysława Koniecznego obchodzi swoje 25-lecie istnienia. Został on utworzony ćwierć wieku temu i mimo, że jego działalność miała swoje przerwy w weekend 10-12.05.2024 roku spotkaliśmy się, aby odpowiednio uczcić tę chwilę.

W piątek spotkaliśmy się kadrą szczepu, aby odpowiednio przygotować się na sobotę, czyli rajd i dzień otwarty! W sobotę rano po przyjeździe uczestników rozpoczęliśmy biwak apelem, a następnie ruszyliśmy z zapisami na rajd. Każdy mógł wziąć udział w rajdzie. Wiele naszych zuchów i harcerzy przeszło trasę razem ze swoimi rodzinami. Każda metodyka, zuchowa, harcerska, starszoharcerska, a nawet wędrownicza miała przygotowaną spersonalizowaną trasę i zadania na rajdzie. Ćwiczyliśmy techniki harcerskie oraz wiedzę o naszym szczepie. Czy znacie wszystkich komendantów szczepu Wilki? Uczestnicy rajdu na pewno! Tak jak wiele innych szczegółów z historii szczepu. A oto jej fragment:

Rozkazem L2/99 z dnia 05.02.1999 r. powołano Szczęp Środowiskowy "Wilki", który został utworzony na bazie 19 Drużyny Harcerskiej "Czata". Pierwszym komendantem do dnia 4.01.2001 r. był phm. Adam Bech. Następnie funkcję komendanta objęła Agata Walter (zd. Lum) w latach 2001-2003. W 2003 roku nastąpiła przerwa w działalności szczepu. Został on reaktywowany 10.09.2004 r. rozkazem L9/2004, a komendantem został hm. Mariusz Guzy aż do 2009 roku. W okresie od listopada 2006 roku do maja 2007 roku realizowano kampanię bohater. Rozkazem L6/2007 z dnia 17.05 szczep zyskał patrona i zmienił nazwę na Szczęp Środowiskowy "Wilki" im. hm. Mieczysława Koniecznego. W 2009 roku komendantką szczepu została phm. Estera Gulcz (zd. Wekwert), a w 2015 roku jej rolę przejęła phm. Natalia Pawlak (zd. Tomaszewska). Od 2019 roku do 2024 komendantką była phm. Martyna Łubinska. Aktualnie funkcję tę pełni pwd. Julia Przybylska.

CANIS LUPUS**25 SZCZEPU**
LECIE **WILKI**

Po rajdzie przyszedł czas wyłonienie zwycięzców, a po apelu można było zjeść kiełbaskę z ogniska i chwilę odpocząć. Później zaprosiliśmy gości do naszej nowo wyremontowanej harcówki oraz na stoiska drużyn, na których czekało wiele atrakcji.

W trakcie biwaku była także możliwość zakupu ciasta z kawiarenki, a uzbierana kwota została przeznaczona na replikę sztandaru 19 DH "Czata", który liczy ponad 100 lat! Wieczorem odbyło się ognisko ze śpiewankami, a byli drużynowi i przybocznicy dzielili się z nami swoimi ulubionymi piosenkami i ciekawostkami z historii szczepu.

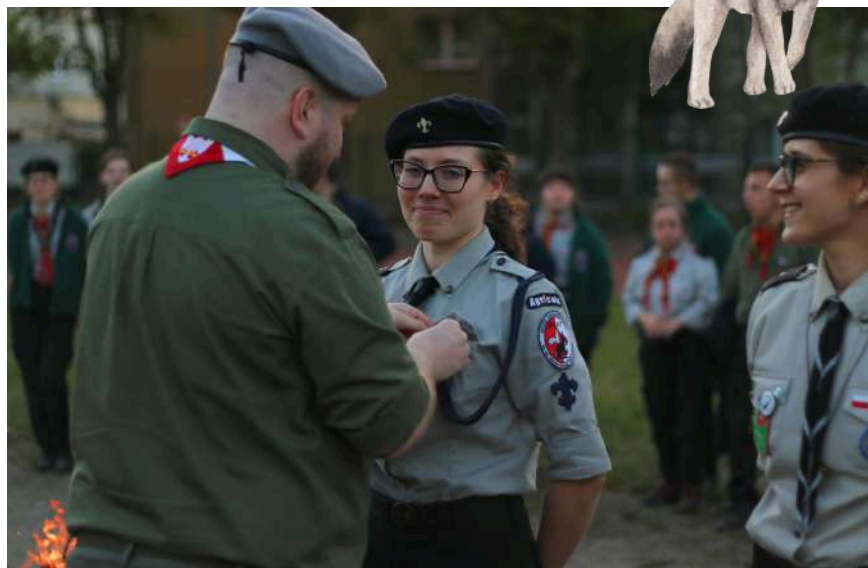
Po ognisku nadszedł czas na zmiany. Druhna Martyna Łubińska przekazała funkcję komendantki drużynie Julii Przybylskiej. Późnym wieczorem nastąpiło kolejne wielkie wydarzenie – dh. Adam Bąk złożył zobowiązanie instruktorskie. Po wielu uśmiechach i łzach nadszedł czas na zakończenie tego weekendu apelem w niedzielę rano.

Dziękujemy każdemu, kto odwiedził nas podczas biwaku z okazji 25-lecia Szczepu Wilki, dziękujemy za wszystkie życzenia i liczymy, że Wilki będą nadal zrzeszać tyle cudownych młodych osób i działać nieprzerwanie!

pwd. Julia Przybylska

CANIS LUPUS 25 LECIE SZCZEPU WILKI

INTERCAMP Z 19 DH CZATA

**19 Drużyna Harcerska „Czata” im. Bolesława Chrobrego
wybrała się w weekend 17-20 maja na bardzo wyjątkowe
wydarzenie-międzynarodowy zlot skautowy Intercamp!**

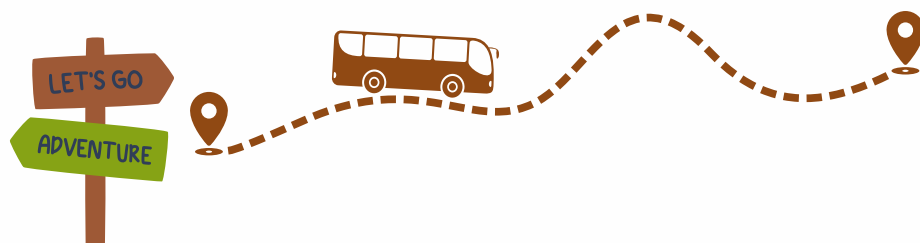
Były to 4 dni przepięknie integracją, poznawaniem innych kultur, zawiązywaniem nowych przyjaźni i korzystaniem z uroków Gór Izerskich!

Swoją wyprawę rozpoczęli w piątek o 7 rano, aby po południu dotrzeć do Świeradowa-Zdroju i oficjalnie zacząć swoją skautową przygodę. Choć pogoda im nie dopisała, to humory zdecydowanie tak! Na początku przystąpili do rozbijania obozowiska i gotowania obiadu. Specyfiką Intercampu jest, że każdy patrol sam dba o swoje zakwaterowanie i wyżywienie, więc podczas wyjazdu, każdy zastęp „Czaty” gotował obiad innego dnia. Sobotę rozpoczęli ceremonią otwarcia, po której wyruszyli w góry! Zdobyli Czerniawską Kopę i zrealizowali podczas drogi wiele punktów. Po powrocie na bazę zjedli obiad i przygotowali swoje danie regionalne -pyry z gzikiem na pot-luck dinner, czyli festiwal dań każdego patrolu. Próbowali oni wiele smakołyków z różnych zakątków świata- nawet z USA! Wieczorem w sobotę odbył się koncert, podczas którego można było rozluźnić się przed niedzielą.

Następny dzień rozpoczęli polową Mszą świętą. Później wyruszyli na służbę- szlifowali i malowali ławki w Centrum Edukacyjnym Izerska Łąka, a następnie obejrzeli tam seans o niebie i zanieczyszczeniu światłem. Po powrocie zjedli obiad i po południu wzięli udział w zajęciach na bazie w patrolach międzynarodowych. Była to idealna okazja, aby się zintegrować i poznać skautów z innych krajów. Mieli oni możliwość wziąć udział w pokazach pierwszej pomocy, zajęciach z wypalania w drewnie, robienia nadruków na koszulkach, szyfrów i wielu innych. Wieczorem odbył się koncert, po którym wszyscy udali się do snu.

Poniedziałek zaczął się ceremonią zamknięcia i następnie przystąpili do składania swojego obozowiska. Po załadowaniu auta i pożegnaniu się z nowo poznanymi osobami odmeldowali się z Intercampu i ruszyli w drogę powrotną do Mosiny. Wszyscy zmęczeni, ale szczęśliwi (i bogatsi o nowe chusty!) wrócili do domów, aby zastąpienie odpocząć.

pwd. Emilia Skrzypek

CANIS LUPUS INTERCAMP Z 19 DH CZATA

WILK W MIEŚCIE HARCERSKI KOMIKS

Tym razem poznacie odstony harcerskiej wiosny!

Ruszamy na wyprawę w głąb harcerskiego świata!

LEŚNA BIBLIOTEKA

To wyjątkowy cykl komiksów, podczas których odkryjemy na nowo podstawy naszego ruchu. Przygotujcie się na przygodę pełną wiedzy! Towarzyszyć nam będą członkowie Leśnej Biblioteki!

Związek Harcerstwa Polskiego to największa organizacja młodzieżowa w Polsce, o bogatej historii i tradycjach. Jej struktura jest hierarchiczna i rozciąga się od szczebla lokalnego aż do krajowego.

STRUKTURY ZHP

- PODSTAWOWĄ JEDNOSTKĄ ORGANIZACJI JEST DRUŻYNA HARCLERSKA, STARSZO HARCLERSKA / WĘDROWNICZA.
- ZUCHY DZIELĄ SIĘ NA SZÓSTKI
- ZWIĄZEK KILKU DRUŻYN JEST SZCZEPEM
- DRUŻYNY I SZCZEPY SĄ SKUPIANE W HUFCACH (OBEJMUJĄ KONKRETNE TERYTORIUM)
- HUFCE Z WOJEWÓDZTWA NALEŻĄ DO CHORĄGWI.
- W POLSCE MAMY 17 CHORĄGWI (O 1 WIĘCEJ PONIEWAŻ HUFCE WARSZAWSKIE SĄ W ODOBNEJ CHORĄGWI STOŁECZNEJ)
- NAD CAŁĄ ORGANIZACJĄ CZUWAJĄ WŁADZE NACZELNE.
- MAMY KOMENDY, KTÓRE ODPOWIADAJĄ ZA SPRAWNE DZIAŁANIE DANEJ CZĘŚCI STRUKTURY ORGANIZACJI:
 - KOMENDA SZCZEPU
 - KOMENDA HUFCA
 - KOMENDA CHORĄGWI
 - GŁÓWNA KWATERA ZHP

Prawo harcerskie to zbiór zasad, którymi kierują się harcerze w swoim życiu. Jest to swoisty kodeks postępowania, wyznaczający wartości i normy, którymi powinni się kierować wszyscy członkowie Związku Harcerstwa Polskiego (ZHP).

PIĘTRA LASU

Powrót bocianów

Powrót bociana to najbardziej oczekiwany przez wszystkich objaw wiosny w Polsce.

Czy wiemy jednak, co robi bocian zimą, gdy nie ma go z nami?

Które to te tajemnicze, lecz powszechnie wszystkim znane

“ciepłe kraje”, do których co roku odlatują bociany?

Ile podróży odbywa w trakcie swojego życia przeciętny bocian?

I dlaczego tak ciężko wyobrazić nam sobie polskiego bociana w innym kraju?

Ale najpierw trochę nudnej teorii...

Bocian biały (łac. *Ciconia ciconia*) to gatunek dużego ptaka brodzącego z rodziny bocianów (*Ciconiidae*), który może mierzyć od 100 do 125cm wysokości i osiągać masę od 2-4.5kg. Dymorfizm płciowy zaznacza się jedynie w wielkości ciała osobników, która przeciętnie jest większa w przypadku samców.

Bocian jest ptakiem monogamicznym, co nie oznacza wcale, że osobniki łączą się w pary na całe życie. Niekiedy, może dojść bowiem do zmiany partnera.

Na początku sezonu to same powracające z wędrówki wybierają gniazdo i dobierają sobie partnerkę. Wybór gniazda jest ściśle związany z potomstwem, a zależność prosta:

im większe gniazdo, tym wyższe szanse na odchowanie dużej liczby silnych i w pełni opierzonych młodych.

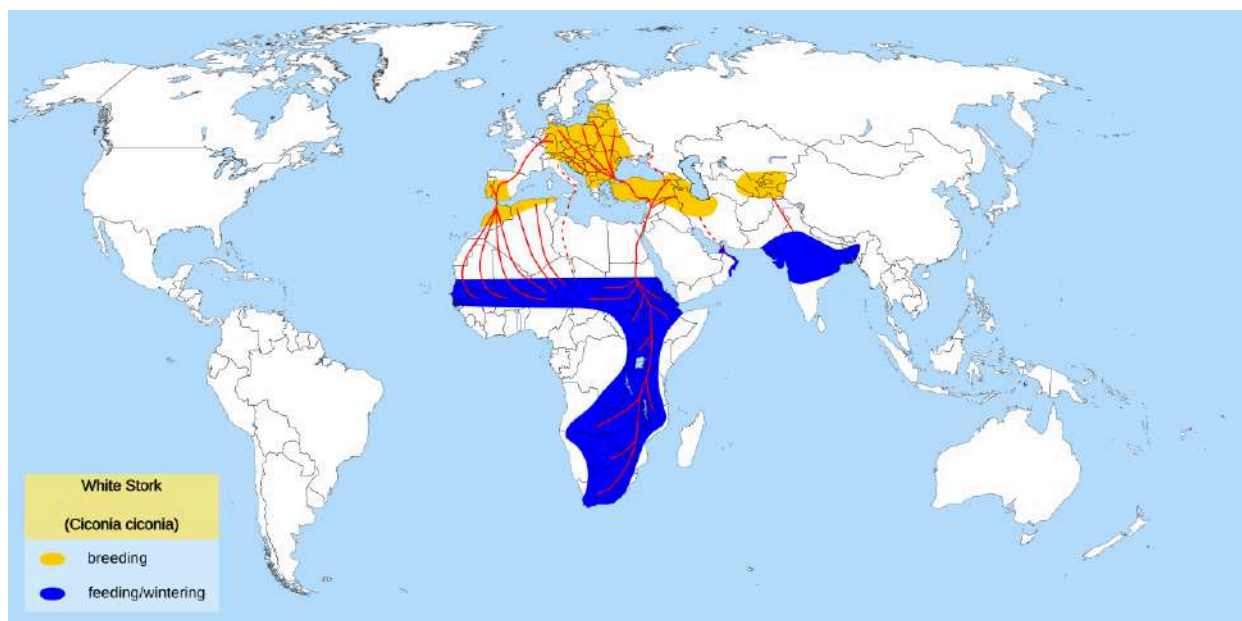

„ Fakt, że bociany zmieniają gniazdo najprawdopodobniej wiąże się ze zmianą partnera lub/i niepowodzenia w odchowaniu potomstwa w poprzednim lęgu.

Jak każdy na pewno zdołał zauważyć, pisklęta bociana oraz młode osobniki różnią się od osobników dorosłych kolorem dzioba oraz nóg. Czerwony kolor dorosłego bociana najprawdopodobniej jest związany z odkładaniem się substancji zwanej karotenoidem (dokładnie astaksantyny) w tych tkankach. Barwnik ten pochodzi ze spożywanych przez bociany w ciepłych krajach raków. To tak jakby najadły się marchewki... ale w postaci skorupiaków.

Podróże małe i duże

Bociany swoje podróże z Europy rozpoczynają na przełomie sierpnia i września, kierując się do Afryki, gdzie spędzają zimę na gorących sawannach rozciągających się od Kenii i Ugandy na północy, po Republikę Południowej Afryki na południu.

Zaznaczone na mapie trasy wędrówek oraz obszary rozmnażania i żywienia/ zimowania bocianów.

Jesienna wędrówka trwa tylko około 26 dni, nic dziwnego, ptaki migrują szybciej z uwagi na ubogie zasoby jedzenia, które napotykają na swojej drodze, dla porównania wiosenny powrót, kiedy cała roślinność powraca do życia, wydłuża się do 49 dni.

Pewnie zastanawialiście się jak bociany są w stanie wędrować nieprzerwanie przez tyle czasu?

Niezmiernie ciekawy jest sposób migracji, który wykształciły bociany. Otóż tak długa podróż możliwa jest dzięki zjawisku fizycznemu zwanemu **konwekcją termiczną**. Polega ona na powstawaniu, w wyniku różnicy temperatur, pionowych prądów powietrznych, które wynoszą lecącego bociana na wysokość nawet 3300m n.p.m. Raz opuszczony komin ciepłego powietrza pozwala ptakom "spadać" szybując biernie, bez zużywania energii, tzn. bez aktywnego ruchu skrzydeł przez dziesiątki kilometrów.

Ponieważ zjawisko konwekcji termicznej nie zachodzi nad zbiornikami wodnymi, możemy bez problemu wytłumaczyć, dlaczego bociany wolą obierać dłuższą drogę lądową, niż lecieć na skróty nad Morzem Śródziemnym.

Bocian był z nami od zawsze, od kiedy ciotce zaczynały nam mówić, że to on podrzuca nowo narodzone dzieci, wspominany w dziełach malarskich, jak i literackich, wyczekiwany każdego roku zwiastuje nadchodzące ciepłe wiosenne miesiące.

Nic dziwnego, że tak trudno wyobrazić nam sobie obraz polskiej wsi bez jego obecności, a jego podróże przypominają nam, dlaczego w życiu nie warto chodzić na skróty.

pwd. Michalina Sarzyńska

REDAKCJA AZYMUTU

PWD.
MICHALINA
SARZYŃSKA

Redaktorka naczelna gazety Azymut, autorka działu przyrodniczego Piętra lasu. Zastępczyni komendantki Hufca ZHP Mosina ds. pracy z kadrą. Wdrożeniowiec ekologicznych rozwiązań w mosińskim harcerstwie i ruchu Leave no trace.

Od strony zawodowej lekarka weterynarii, której pasją jest wąska dziedzina anestezjologii. Entuzjastka gór w trakcie zdobywania Korony Gór Polskich, podróży, pieczenia chleba na zakwasie oraz dobrej herbaty. W myśl założyciela scoutingu żyje tak, aby pozostawić ten świat choć trochę lepszym, niż go zastaliśmy.

PWD.
JULIA
CZAPLEJEWICZ

Redaktorka naczelna gazety Azymut, twórczyni działu Z perspektywy drużynowego. Zastępczyni komendantki Szczepu Środowiskowego Wilki, drużynowa 19 DH Nieprzetartego Szlaku OGIEN.

Na studia z pedagogiki specjalnej zaprowadziła ją właśnie funkcja w drużynie. Zrozumiała, że chciałyby rozwijać się w kierunku edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną. Fanka górskich wędrówek, zwłaszcza zimowych, amatorka na ścianie wspinaczkowej oraz miłośniczka zwierząt. W ZHP najważniejsze są dla niej przyjaźń, rozwój i otwartość na drugą osobę.

PHM.
MARTYNA
ŁUBIŃSKA

Grafik gazety Azymut. Komendantka Szczepu Środowiskowego WILKI im. hm. Mieczysława Koniecznego, szefowa zespołu ds. promocji i komunikacji COM_press naszego hufca, członkini komendy hufca.

Pełna pomysłów i energii, druhna, z którą nie można się nudzić. Uwielbia górskie wędrówki, lingwistykę, fotografię oraz ćwiczenia na siłowni.

PWD.
JULIA
PRZYBYLSKA

Twórczyni działu Canis lupus, wkładki z życia Szczepu Środowiskowego WILKI, im. hm. Mieczysława Koniecznego, w którym pełni funkcję zastępczyni komendantki.

Na swojej drodze harcerskiej ukończyła kurs przewodnikowski "Impessa", kurs przybocznych, "Harcerski kurs języka migowego", kurs pierwszej pomocy oraz kurs drużynowych harcerskich "Be Prepared 2022".

Aktualnie studentka kierunku Zarządzanie na Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu. W wolnym czasie uwielbia aktywnie spędzać czas, wędrować po górach oraz wspinąć się na ścianie, ale równie chętnie spędzi czas z książką lub na kawie z przyjaciółmi.

PWD.
KINGA
TOMASZEWSKA

Zastępczyni komendantki Szczepu Środowiskowego WILKI im. hm. Mieczysława Koniecznego, członek zespołu ds. promocji i komunikacji COM_press Hufca ZHP Mosina. Odpowiedzialna za dział Zuchowych inspiracji.

Związana z ZHP od ponad 13 lat. Dzięki harcerstwu poznała swoją ścieżkę zawodową i została nauczycielem. Pracuje w przedszkolu. Aktualnie kończy studia magisterskie, po których uzyska wymarzony tytuł terapeuty pedagogicznego.

W wolnym czasie gra na ukulele, chodzi po górach i czyta książki.

HM.
MAGDALENA
JAKUBOWSKA

Autorka działu Okiem komendantki. Kiedyś zuchenka, dzisiaj Komendantka Hufca ZHP Mosina. Aktywna działaczka społeczna, organizatorka harcerskich kursów, biwaków, obozów.

Laureatka Ogólnopolskiego Plebiscytu Instruktorskiego ZHP „Niezwyčajni 2015” w kategorii „Efektywne Zarządzanie Hufcem”. Uwielbia harcerskie wędrówki, górskie wyprawy i pieczenie chleba z córką w domowym zaciszu. Zawodowo przez wiele lat była wykładowcą akademickim i badaczem. Tak jak wcześniej i teraz kieruje się słowami Bi-Pi powtórzonymi za Monteskuszem „Kto chce rządzić ludźmi, nie powinien ich gnać przed sobą, lecz sprawić, by podążali za nim”.

PHM.
ADAM BECH

Autor działu podróżniczego. Historyk, nauczyciel, autor publikacji z zakresu historii wojskowości i dydaktyki. Absolwent Centralnej Szkoły Instruktorskiej ZHP. Obecnie Przewodniczący Komisji Historycznej Hufca oraz członek Zespołu ds. pracy z kadrą.

Prywatnie kolekcjoner staroci wszelkich, ojciec czworga młodych „Wilków” i zapalony wędrowiec, któremu wiecznie śnią się góry.

MAJA CHOCAJ

Rysownicza i autorka Komiksu Harcerskiego, od niedawna związana z gazetą Azymut. Przyboczna 19 DH Nieprzetartego Szlaku "Ogień".

Obecnie studentka fizyki medycznej na Wydziale Fizyki UAM. Uwielbia naukę we wszelkiej formie, ptywanie oraz podcasty true crime. W wolnych chwilach, poza niezliczonymi aktywnościami społecznymi, tworzy komiksy oraz grafiki i publikuje na Instagramie pod profilem "aseksualna.rysownicza". Najważniejsze dla niej jest tworzenie sztuki z humorem, które trafiają do dzieci i dorosłych.

TEN NUMER TWORZYLI Z NAMI

PWD.
EMILIA
SKRZYPEK

Drużynowa 19 DH „Czata” im. Bolesława Chrobrego i zastępczyni komendantki Hufca ds. promocji. W harcerstwie jest od kiedy pamięta, a wszystkie swoje najlepsze wspomnienia zdobyła w harcerskim mundurze. Jej ukochaną funkcją jest zdecydowanie bycie drużynową harcerzy starszych.

Prywatnie studiuje bioinformatykę na UAM, a w wolnym czasie uwielbia czytać książki, pić dobrą kawę i szydełkować

OLIWIA
BORKOWSKA

Studentka pedagogiki specjalnej ze specjalizacją edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością intelektualną na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza. Miłośniczka swojego kierunku studiów i pracy z ludźmi. Sympatyzuje z 19 DH NS Ogień.

Prężnie działa na rzecz społeczności lokalnej w aspekcie środowiska i mody cyrkularnej w poznańskiej Po-Dzielni oraz w szerszym zakresie w sekcji ESN UAM Poznań międzynarodowego stowarzyszenia Erasmus+. Interesuje ją głównie tematyka zdrowia psychicznego i fizycznego, ekologia oraz duchowość.

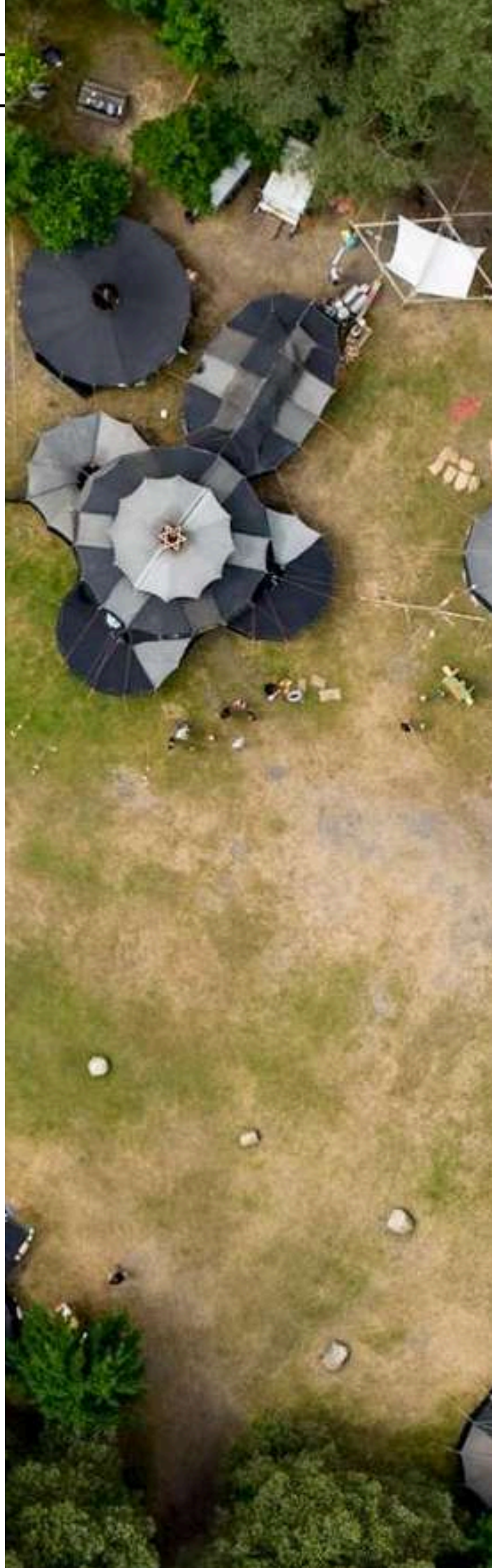

**Chcesz
zostać
członkiem**

**naszej redakcji? A może
masz pomysł na artykuł?
Nie czekaj, napisz do nas!**

michalina.sarzynska@zhp.net.pl

julia.czaplejewicz@zhp.net.pl

Hufiec
ZHP Mosina
im. Bolesława Chrobrego

Hufiec ZHP Mosina

Hufiec Mosina

Związek
Harcerstwa
Polskiego

www.zhpmosina.pl